

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225201429
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8225201429.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Romana Lajoša a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C. XX, D., 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C. XX, D., obidvoch žalobcov zastúpených: JUDr. Michal Roháč, advokát, so sídlom Šmidkeho 65, Humenné, IČO: 56 102 151, proti žalovanému: PROGRES-INVEST, s.r.o., so sídlom Tkáčska 2, Prešov, IČO: 36 507 938, zastúpenému: JUDr. Jozef Jaroščák ml., advokát, so sídlom Radničné námestie 33, Bardejov, IČO: 35 370 556, o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/42/2025-280 zo dňa 24.09.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie v poradí druhým uznesením (po čiastočnom zrušení predchádzajúceho uznesenia odvolacím súdom a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v rozsahu zrušenia) rozhodol tak, že cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie zmluvy o pôžičke zo dňa 06.04.2010 v znení dodatku č. X zo dňa 15.12.2011 a dohody a odmene zo dňa 06.04.2010 v znení dodatku č. X zo dňa 15.12.2010, zmluvy o pôžičke zo dňa 15.12.2011 a dohody o odmene zo dňa 15.12.2011, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie D. ako:

- parcela E. č. XXX/X, o výmere 205 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
- parcela E. č. XXX/X, o výmere 226 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,
- stavba so súpisným číslom XX, obchod s nábytkom, ktorá je postavená na parcele E. č. XXX/X,

v spoluvlastníctve žalobcov 1. a 2. rade v podiele 1/3 z celku, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 1C/41/2025.“

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 2, § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 110 ods. 3, § 112, § 151a, § 151b ods. 1 až 4, § 151j ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

3. V odôvodnení konštatoval, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX pre k. ú. D., ktorí ako záložcovia na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej s právnym predchodcom žalovaného, nehnuteľnosti špecifikované v petite založili na zabezpečenie pohľadávok, vzniknutých zo zmluvy o pôžičke (nemajúcej spotrebiteľský charakter).

4. Súd prvej inštancie po preskúmaní obsahu návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahuje náležitosti vyžadované zákonom. Pretože návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahuje náležitosti žaloby podľa § 132 CSP, ktorými sú označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa žalobca domáha a k návrhu žalobcovia pripojili listiny, z ktorých má vyplývať potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu (napr. Výzva na umožnenie vykonania ohodnotenia predmetu dražby súdnym znalcom a umožnenie obhliadky predmetu dražby zo dňa 26.05.2025). Z uvedených dôvodov nemožno uzavrieť, že by návrh neobsahoval predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, a súčasne že by sa jednalo o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní.

5. Vo vzťahu k potrebe bezodkladne upraviť pomery medzi žalobcami a žalovaným uviedol, že žalovaný ako veriteľ začal s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby, čoho dôkazom je „Výzva na umožnenie vykonania ohodnotenia predmetu dražby súdnym znalcom a umožnenie obhliadky predmetu dražby zo dňa 26.05.2025“, a preto uzavrel, že žalobcovia splnili zákonný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to neodkladnosť a naliehavosť situácie.

6. Vo vzťahu k výkonu záložného práva uviedol, že nespochybňuje to, že je na záložnom veriteľovi, vo vzťahu ku ktorej založenej nehnuteľnosti začne s výkonom záložného práva. Záložný veriteľ však nemôže opomínať, že výkon jeho práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri výkone záložného práva je potrebné hľadieť aj na proporcionalitu medzi výškou pohľadávky záložného veriteľa a hodnotou založenej nehnuteľnosti, ktorej sa výkon záložného práva týka. Za situácie, kedy bola hodnota nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej žalovaný začal s výkonom záložného práva, podľa znaleckého posudku ustálená na sumu 817.000,- EUR v porovnaní s mnohonásobne nižšou hodnotou pohľadávky, ktorá má byť výkonom záložného práva uspokojená, t. j. 33.848,73 EU, pričom záložný veriteľ má možnosť realizovať výkon záložného práva aj k ďalším nehnuteľnostiam žalobcov, ktoré nie sú ich obydliím a ktorých hodnota nie je značne a niekoľkonásobne vyššia oproti výške zabezpečenej pohľadávky (napr. čisto teoreticky chata na F.), mal súd prvej inštancie za to, že po vykonanom teste proporcionality, výkon záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorej ochrany sa predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia domáhajú, nie je v súlade s dobrými mravmi a nedochádza ani k naplneniu kritéria proporcionality (primeranosti hodnoty zabezpečenej pohľadávky voči zálohu a z toho plynúceho rozsahu zásahu do práv žalobcov výkonom záložného práva) bez ohľadu na skutočnosť, či žalobcovia sú výluční alebo podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti. Do času preskúmania žalobcami tvrdených skutočností o zániku záložného práva viaznuceho na im patriacich nehnuteľnostiach v riadnom súdnom konaní vo veci samej súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné poskytnúť ochranu ich vlastníckemu právu k zaťaženým nehnuteľnostiam. V dôsledku výkonu práva záložného veriteľa formou dobrovoľnej dražby môže dôjsť k ujme na strane žalobcov v oblasti ich Ústavou Slovenskej republiky garantovaného nerušeného výkonu vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam.

7. Súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia prihliadol na skutočnosť, že ujma na strane žalovaného, spočívajúca v pozastavení výkonu záložného práva (a prípadnom oddialení uspokojenia pohľadávky) je omnoho menej závažná než ujma, ktorá by prípadným nenariadením neodkladného opatrenia hrozila žalobcom (potenciálna strata vlastníckeho práva k majetku značnej hodnoty, neprimeranej výške zabezpečenej pohľadávky). Zdôraznil dočasnosť tejto úpravy pomerov medzi sporovými stranami do rozhodnutia vo veci samej. Zároveň poukázal aj na § 340 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ak neodkladné opatrenie zanikne alebo bude zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovie, alebo preto, že právo navrhovateľa by bolo uspokojené, navrhovateľ má povinnosť nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli. Z uvedených dôvodov návrhu žalobcov vo vzťahu k žalovanému vyhovel, a to aj vzhľadom na to, že žalobcami sledovaný cieľ nemožno dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia s ohľadom na povahu chráneného nároku.

8. O trovách konania nerozhodoval, konštatoval, že o náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným súd rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 1C/41/2025.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Opätovne namietal, že žalobcovia k predmetnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedoložili listiny, na ktoré sa argumentačne odvolávajú, čo s poukazom na ust. § 362 ods. 2) v spojení s ust. § 327 CSP, ktoré sú lex specialis voči ust. § 132 CSP, malo bez ďalšieho, resp. len na základe tejto skutočnosti viesť k odmietnutiu podania žalobcov. Zdôraznil, že žalobcovia bez akýchkoľvek pochybností disponujú všetkými listinnými dôkazmi, na ktoré sa v predmetnom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia odvolávajú. Považuje za neprípustné, aby súd za sporové strany vyhľadával dôkazy, a to osobitne z iných súdnych spisov, čo je ešte viac zvýraznené v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže v tomto prípade civilný súd rozhoduje len o tzv. osvedčení dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/46/2018. Argumentácia žalobcov je založená výlučne len na tom, že pohľadávka/záložné právo je premlčané, avšak túto otázku podľa žalovaného nie je v zmysle judikátu č. 68/2020 Zb. Ús. možné posudzovať v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže touto sa súd môže zaoberať výlučne len v konaní vo veci samej. S touto argumentáciou sa však odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení vôbec nevysporiadal. Považuje za zarážajúce, ak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 6Co/27/2025 rozhodol v priamom rozpore s judikatúrou najvyššej súdnej autority, ktoré právne závery boli a sú pre nich právne záväzné. Považuje za právne perfídne a za hranicu tolerovateľnosti, ak súd prvej inštancie a odvolací súd odvolateľovi určuje, že k akej nehnuteľnosti má pristúpiť k výkonu záložného práva. Za ďalšiu argumentáciu z kategórie ad absurdum odvolateľ považuje argumentáciu súdov oboch stupňov o údajnom výkone záložného práva zo strany odvolateľa v postavení zabezpečeného veriteľa s dobrými mravmi, t.j. s veľmi abstraktným a široko definovateľným právnym pojmom a to ešte za situácie, keď žalobcovia týmto v predmetnom návrhu neargumentovali, keďže ich argumentácia je založená výlučne len na jedinom argumente a to na údajnom premlčaní zabezpečenej pohľadávky odvolateľa. Zdôraznil, že v danom prípade nejde o tzv. spotrebiteľskú pôžičku, a tak je pre žalovaného neakceptovateľné, keď súdy obhajujú a „zachraňujú“ žalobcov s použitím inštitútu dobrých mravov. Žalovaný považuje za rozporné s dobrými mravmi práve konanie žalobcov, ktorí sú už vyše 10 rokov v omeškani s úhradou dlhu. Pripomenul, že hodnota založeného spoluvlastníckeho podielu predmetnej nehnuteľnosti (ktorej predstavuje spoluvlastnícky podiel 1/3 k celku), ktorý v prepočte predstavuje sumu vo výške 272.333,- EUR a táto v pomere k výške vymáhanej pohľadávke odvolateľa (necelých 34.000,- EUR) predstavuje 12,5 %, čo neprimerané určite nie je, keďže je úplné bežné dražiť nehnuteľnosti, keď hodnota pohľadávky navrhovateľa dražby/záložcu je v pomere k draženým nehnuteľnostiam na úrovni cca 10 %. Osobitne zdôraznil na povinnosť vydať tzv. hyperochu žalobcom/záložcom, čo znamená, že časť ich draženého majetku sa premení do podoby peňažného majetku. Záverom poukázal na ust. § 3 ods. 6) ZoDD. Primárne však má za to, že súdy v danom prípade objektívne nemusia robiť test proporcionality, keďže žalobcovia neosvedčili dôvodnosť predmetného návrhu, a tým je potreba bezodkladne upraviť pomery. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania voči žalobcom.

10. K odvolaniu žalovaných sa vyjadrili žalobcovia. Odvolanie žalovaného považujú za irelevantné a čo sa týka právnej sily za nulité. Dôkazy, na ktoré poukazuje žalovaný považujú za eklektické a právne neúčinné. Napadnuté uznesenie považujú za zákonné a spravodlivé, riadiace sa pokynmi nadriadeného súdu. Navrhli napadnuté uznesenie potvrdiť. Uplatnili si trovy odvolacieho konania voči žalovanému.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je nedôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesplnením procesných podmienok na vedenie konania, porušením práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú

rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

13. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorých sú žalobcovia podieloví spoluvlastníci.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom osvedčovaní potrebnom na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Skutočnosť, že odvolací súd sa tiež v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu vyplýva z rozhodnutia ESLP vo veci Helle vs. Fínsko z 19.12.1997 č. 20772/92. Na zvýraznenie presvedčivosti napadnutého rozsudku a v odpovedi na sporovými stranami uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza nasledovné.

15. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže stotožniť so žalovaným, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

16. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaný ako veriteľ začal s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby, čoho dôkazom je výzva na umožnenie vykonania ohodnotenia predmetu dražby súdnym znalcom a umožnenie obhliadky predmetu dražby (č. I. 6). Uvedená skutočnosť ani v konaní nebola substančne popretá a tak ju možno považovať za nespornú.

17. Vychádzajúc zo zistených skutočností obsiahnutých v spise, zo zreteľom na všetky dostupné okolnosti prípadu a majúci pritom na pamäti zmysel neodkladných opatrení, je nesporné, že žalobcovia dostatočným spôsobom preukázali dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, keďže z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný už uskutočnil úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby, pričom žalobcovia namietajú už len existenciu pohľadávky ako takej. Majú za to, že všetky práva žalovaného sú vysporiadané, keďže žalovanému zaplatili súdom priznanú pohľadávku v celom rozsahu ešte v júli 2024. Žalobcovia ďalej poukázali na skutočnosť, že o nároku žalovaného rozhodovali aj súdy, a to v konaniach vedených na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3C/542/2015 a sp. zn. 5C/542/2015. Nakoľko o istine, zmluvnej pokute, či odmene bolo už právoplatne rozhodnuté, žalovaný podľa žalobcov nemôže od nich vymáhať už žiadnu pohľadávku. Žalobcovia teda spochybňujú danosť nároku ako takého, jeho samotnú existenciu, nielen jeho výšku, či dobu splatnosti. Žalobcovia rovnako namietajú premičanie výkonu záložného práva. Dôvodnosť tejto námietky však nie je oprávnený odvolací súd posúdiť v rámci tohto konania o neodkladnom opatrení, ale v konaní vo veci samej. So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd nemôže prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že žalobcovia nesplnili zákonný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to neodkladnosť a naliehavosť vzniknutej situácie.

18. Žalovaný namietal, že podanie žalobcov neobsahuje listiny, na ktoré sa žalobcovia odvolávajú, a preto mal súd prvej inštancie správne návrh žalobcov odmietnuť. Žalovaný rovnako namietal aplikáciu ust. § 132 CSP, má za to, že ust. § 326 CSP je ust. lex specialist k ust. § 326. S týmto tvrdením žalovaného možno len súhlasiť, uvedená skutočnosť napokon vyplýva aj zo samotného ust. § 326 ods. 1 CSP.

19. Bez ohľadu na skutočnosť, či má návrh na nariadenie neodkladného opatrenia povahu podania vo veci samej v zmysle § 123 ods. 2 CSP, alebo nie, musí nevyhnutne obsahovať všeobecné náležitosti žaloby. Tieto náležitosti vymedzuje § 132 CSP jednak odkazom na všeobecné náležitosti podania

a jednak kumulatívne aj požiadavkou na označenie strán, pravdivé a úplné opísane rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Ak ide o všeobecné náležitosti podania ako takého, aplikuje sa § 127 CSP. Ďalšie požiadavky na obsahové náležitosti žaloby je potrebné aplikovať na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s prihliadnutím na špecifiká tohto inštitútu.

20. Civilný sporový poriadok v § 326 ods. 1 výslovne neukladá žalobcovi povinnosť označiť dôkazy vo vzťahu k vlastným skutkovým tvrdeniam. Táto povinnosť však vyplýva z aplikácie § 132 ods. 1 a 3 CSP v rámci všeobecných náležitostí návrhu. K návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva. Listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a rozhoduje spravidla bez pojednávania a bez vylúčenia strán (§ 329 ods. 1 CSP).

21. Z obsahu preskúmaného spisu vyplýva, že súčasťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj listina označená ako „Výzva na umožnenie vykonania ohodnotenia predmetu dražby súdnym znalcom a umožnenie predmetu dražby“, ktorá bola žalobkyni v 1./ rade aj preukázateľne doručená. Žalobcovia súdu predložili rovnako aj žalobu o určenie, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo, na ktorú poukazovali v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V kontexte uvedeného je zrejmé, že žalobcovia k návrhu priložili listiny, ktoré preukazovali opodstatnenosť ich návrhu. Ako odvolací súd uviedol už vyššie, práve spomínaná výzva nachádzajúca sa na č. I. 6 osvedčovala skutočnosť, že žalovaný reálne začal s výkonom záložného práva.

22. Pokiaľ ide o ďalšie listiny, od ktorých odvodzovali dôvodnosť ich návrhu a vo vzťahu ku ktorým navrhovali, aby ich súd vyžiadal, odvolací súd má za to, že takýto postup nezakladá dôvod na odmietnutie podania ako to navrhuje žalovaný a rovnako to nemožno považovať ani za postup contra legem. Žalovaný svoje závery odvodzuje od uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/46/2018 zo dňa 20.06.2019, ku ktorému pripojil citáciu v nasledovnom znení: „Súd nemá povinnosť za sporovú stranu vyhľadávať dôkazy ani označovať aký dôkaz má strana predložiť.“. Len pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že sa nejedná o právnu vetu Najvyššieho súdu SR, uvedeným odvolací súd odôvodňoval ním vyhlásený rozsudok. Odvolací súd súčasne považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, že v tomto prípade žalobcovia riadne označili a konkretizovali dôkaz, od ktorého odvodzovali cenu založenej nehnuteľnosti. Znalecký posudok riadne identifikovali číslom a menom jeho vyhotoviteľa (Znalecký posudok č. XX vyhotovený A. A., znalcom ustanoveným súdom), rovnako označili aj súdne konanie, v rámci ktorého bol vyhotovený (sp.zn. 2C/1/2020). V danom prípade tak nemožno hovoriť o tom, že by súd vyhľadával, či dokonca označoval dôkazy namiesto sporovej strany.

23. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/91/2019 zo dňa 10. 12. 2020, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil nasledovné: „Aj podľa názoru dovolacieho súdu, pripojenie spisu z iného konania v inej právnej veci (hoci medzi tými istými účastníkmi) samo o sebe nepredstavuje dôkazný prostriedok preukazujúci tvrdenie žalovaného 1/ o existencii pohľadávky titulom náhrady škody v predmetnom spore o určenie popretej pohľadávky, nakoľko obsahom každého súdneho spisu, zachyteného v písomnej forme, je celý súhrn procesných úkonov súdu a strán sporu, zápisníc o obsahu pojednávania, znaleckých posudkov a podobne, ktoré ako celok nie je možné a ani efektívne vykonať ako dôkaz na pojednávaní súdu v inej veci. Je povinnosťou tej-ktorej strany sporu na preukázanie svojho tvrdenia označiť alebo predložiť konkrétny dôkaz, ktorým je možné a efektívne jeho tvrdenie preukázať. Za takýto dôkaz dovolací súd nepovažuje pripojenie spisu z iného konania, pretože v súdnom spore súd namiesto strany nemôže určovať, ktorý dôkazný prostriedok, vykonaný v inom súdnom konaní, ktorého obsah je zachytený v súdnom spise, preukazuje tvrdenie strany sporu v tom-ktorom prejednávacom spore, nakoľko by tým v spore zvýhodnil jednu stranu sporu oproti inej strane sporu, čo je neprípustné, keďže strany sporu majú v konaní rovné postavenie (uplatňuje sa princíp rovnosti sporových strán).“.

24. Situácia v predmetnom konaní je však diametrálne odlišná. Žalobcovia neodkazovali na súdny spis ako celok, ale označili konkrétnu listinu (znalecký posudok), od ktorej odvodzovali svoj nárok s tým, že skutočnosti vyplývajúce z tohto dôkazu a rozhodné pre účely súdneho konania aj konkretizovali (cena založenej nehnuteľnosti). Spôsob vykonávania dokazovania a vykonania alebo nevykonania tohto-ktorého dôkazného prostriedku však určuje súd v závislosti od toho, či jeho vykonanie je relevantné a efektívne pre rozhodnutie sporu vo väzbe aj na ďalšie dôkazné prostriedky.

25. Vo vzťahu k námietkam žalovaného, že mu súdy diktujú, vo vzťahu ku ktorej nehnuteľnosti má pristúpiť s výkonom záložného práva odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenia žalovaného sú vytrhnuté z kontextu a svedčia o nepochopení princípu proporcionality, na ktorý poukazoval súd prvej inštancie a rozsiahlo ho aj objasnil. Súdy záložným veriteľom neurčujú ktoré nehnuteľnosti majú vydražiť, ale pripomínajú, že aj pri výkone záložného práva je nutné zohľadniť proporcionality. Proporcionality (etymologicky z latinského „pro portio“) ako vyváženosť a pomernosť vytvára vzťah medzi viacerými prvkami. V práve je proporcionality spojovaná vždy s istým stupňom racionality a návazne so samotnou spravodlivosťou. Pri rozhodovaní vo veci a hodnotení dôkazov zohráva zásadnú rolu, či súdne rozhodnutie nezasahuje do základných práv a slobôd vo väčšej miere, než je potrebné. V úvahe súdu následne vyvoláva rovnicu smerujúcu k riešeniu kolízií medzi jednotlivými princípmi. Stret je nutné riešiť cestou optimalizácie, keď jedno právo dočasne „ustúpi“ inému, pričom však nie je negované. Nastolovaná spravodlivosť má zabezpečiť maximalizovaný rozsah aplikácie oboch práv. Teda účelom súdneho rozhodnutia v ktorom sa aplikuje proporcionality je dosiahnuť optimalizáciu v miere naplnenia viacerých kolidujúcich princíпов, ktoré sú však primafacie rovnocenné. Na margo posudzovaného prípadu je potrebné vychádzať z postulátu, že zásada proporcionality je najmä hermeneutickou štruktúrou a nie kognitívnym vzorcom. Podstatným vo veci je, že boli v konaní poskytnuté také listinné dôkazy, ktoré by umožňovali vykonať test proporcionality. Za situácie, kedy má záložný veriteľ na výber z viacerých zálohov, navyše rôznej hodnoty, je dôvodné od záložného veriteľa požadovať, aby pri výkone záložného práva postupoval tak, aby jeho konanie nebolo neproporcionálne vo vzťahu k výške založenej pohľadávky, a to bez ohľadu na skutočnosť, či záložcovia sú výlučnými alebo len podielovými spoluvlastníkmi založenej nehnuteľnosti. Navyše, v predmetnej veci žalobcovia existenciu akejkoľvek pohľadávky voči žalovanému negujú.

26. Všetky vyššie uvedené skutočnosti je podľa odvolacieho súdu potrebné potom považovať za okolnosti opodstatňujúce dôvodnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov, ktoré v danom prípade zistené boli, a ktoré môžu byť podkladom pre prijatie záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia v danom spore. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že žalobcovia nemajú iné prostriedky ako do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej proces realizácie dobrovoľnej dražby zastaviť, než žiadať súd o nariadenie neodkladného opatrenia. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej (hmotnoprávne posúdenie sporu) je žiaduce dočasne upraviť pomery strán a zamedziť realizácii dobrovoľnej dražby.

27. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, je dočasné opatrenie proti postihu majetku žalobcov, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t. j., že by mohlo dôjsť k nevyváženému a neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalobcov.

28. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako žiadali žalobcovia splnené boli a súd prvej inštancie návrhu vyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

29. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že :“súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). Z čoho možno vyvodiť, že aj keď neboli naplnené očakávania odvolateľa, teda súdy nerozhodli v súlade s jeho právnym názorom, ešte automaticky neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu, pretože

obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).